

[Poul Dam.]

steder, og det er såvist rigtigt. Det er da trist for hr. Westergaard Andersen, hvis parti stemmer for de militære bevillinger, at det militære altså er noget andet end den øvrige verden, men han kan ikke tage konsekvensen af det, nemlig at fastslå, at det militære bør ligestilles fuldstændigt med den civile verden.

Jeg lagde mærke til, at hr. Falk Hansen talte om, at der skulle være en militær straffelov, fordi der jo var en særlig arbejdsgiver her. Man må måske minde hr. Falk Hansen om, at vi dog ikke mere har nogen kirkelig straffelov, det havde vi tidligere. Vi har heller ikke mere en særlig straffe- og retsplejelov for det kgl. teaters personale, som man havde endnu midt i forrige århundrede. Vi er kommet til en situation, hvor man har ensartede retsforhold for så at sige alle grupper i samfundet undtagen på dette punkt. Her har vi altså stadig væk et skel. De militære er uden for den almindelige retsorden; der er en særlig militær straffelov og retsplejelov.

Vi mener ikke, at dette er tidssvarende, og vi har mærket os, at Centralforeningen for seniorsergenter og stampersonel har den samme opfattelse. Jeg håber ikke, at jeg generer den pågældende gruppe ved at erklære mig enig med den — det er da muligt — men den siger i sin udtalelse til udvalget, at man finder det betænkeligt fortsat at bevare undtagelses- og særlove. Det er jeg ganske enig i, og derfor har vi stillet ændringsforslag, som imødekommer tidens trang til rationalisering af lovgivningen. Vi foreslår lovene ændret således, at én sætning opretholdes i hver af lovene, nemlig den sætning, hvorefter den gamle lov ophæves, således at man altså i fremtiden skal behandle straffesager inden for det militære område efter den almindelige borgerlige straffelovs og den almindelige borgerlige retsplejelovs regler. Det er muligt, at det kræver nogle krøller på den almindelige borgerlige straffe- og retsplejelovgivning, men dem kan man nok så få gennemført.

Hvis disse ændringsforslag, som vi stiller, ikke skulle blive gennemført, vil der jo blive afstemning om visse af de andre ændringsforslag, og dér skal jeg knytte bemærkninger til to af dem, nemlig for straffelovens vedkommende til det ændringsforslag, der

er stillet af det radikale venstre, hvor man foreslår, at § 36 i den militære straffelov skulle udgå; det er den, der handler om handlinger, der er egnet til at fremkalde modløshed. For os at se er det at fremkalde modløshed et tegn på sjælelig sundhed, når det drejer sig om dansk militær, og det ville være meningsløst at straffe det, tværtimod burde det belønnes, så vi vil gerne stemme sammen med de radikale og håber, at de radikale forstår, hvad det er, de har foreslået.

Det andet er et ændringsforslag til retsplejeloven, stillet af forsvarsministeren og tiltrådt af socialdemokratiet og de radikale. Det er en lempelse, og hvis der skulle være tvivl om, at det kunne blive vedtaget på anden måde, vil vi da gerne stemme for det; vi vil altid gerne hjælpe venner i nøden, og vore venner er i stor nød i denne sag.

Adam Møller: I tilslutning til udtalelser, jeg er kommet med ved tidligere behandlinger af de to foreliggende lovforslag, skal jeg også her fremkomme med nogle bemærkninger.

Jeg kan tilslutte mig, hvad mit partis ordfører, hr. Hans Toft, har sagt om den militære straffelov. Jeg vil gerne tilføje, at der i §§ 21 og 22 efter de ændringsforslag, der er stillet, sker en forhøjelse af strafferammen fra 4 måneder til 6 måneder. De to paragraffer omfatter befalingsmænds forseelser i forhold til dem, der er efterstående for de pågældende befalingsmænd. Man kunne måske sige, at paragrafferne sådan set var helt overflødige, for det er jo en kendsgerning, at der praktisk talt ikke foreligger overtrædelse af disse paragraffer. Det ville imidlertid være en misforståelse, hvis man så mente, de var overflødige. Det gælder jo om disse paragraffer som om meget anden lovgivning, at måske netop, fordi de er der, bliver de respekteret, og man bør derfor ikke afskaffe dem.

Jeg har også hørt fremsat den misforståelse, at de skulle vende sig imod befalingsmændene. Det mener jeg absolut ikke de gør, og jeg kan give paragrafferne min fulde tilslutning med de ændringsforhøjelser, der er, fordi det jo i virkeligheden også dér som andre steder gælder, at sådanne straffelovsbestemmelser i virkeligheden er en beskyttelse af anseelsen for hovedparten af det